

správy v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, nařizuje se toto:

Článek I.

§§ 5 a 10 řádu o vybírání dávky ze zábav (příl. 3. čís. patentu ze dne 29. prosince 1915, č. 83 z. z.), zrušují se ve svém nynějším znění a nahrazují se těmito ustanoveními:

§ 5.

O tom, jak se dávka ze vstupenek stanoví a vybírá, platí tyto předpisy:

1. dávka činí z každé vstupenky do zábav druhu v §§ 1 a 2 naznačeného:

a) při vstupném až včetně do 1 K	10 h
b) při vyšším vstupném až včetně do 2 K	40 h
c) při vyšším vstupném až včetně do 5 K	20% vstupného
d) při vyšším vstupném až včetně do 10 K	30% „
e) při vyšším vstupném až včetně do 20 K	40% „
f) při vstupném vyšším než 20 K	50% „

Z volných lístků vyměňuje se dávka dle vstupného zapravovaného platícími účastníky za ten druh míst, jichž použití tyto lístky opravňují.

2. Lístky předplatní, tuctové atd. podrobeny jsou též dávce jako lístky jednotlivé; dávka ta vypočítává se dle počtu představení, k jichž náležitě lístky takové opravňují.

3. Ze vstupenek, jež opravňují ke vstupu bez obmezení na určitý počet představení, sluší vyměřiti dávku 20% ceny lístků.

Od dávky této osvobozeny jsou osoby, které se zúčastní zábav v §§ 1 a 2 naznačených vykonávajíc úředně službu dozorčí, bezpečnostní nebo zdravotní.

§ 10.

Pausální poplatek v § 4 vzpomenutý činí za jednu zábavu, pokud se týče za den, nejméně 3 K a nejvýše 800 K.

Ve vykonávacím nařízení (§ 18) stanoví se stupnice tarifu dle počtu obyvatelů a dle zvláštních poměrů jednotlivých obcí a pro jednotlivé druhy zábav.

Poplatek pausální zapraviti dlužno před počátkem zábavy; za zábavy nepřipravené, pokud se týče neočekávaně konané, nebylo-li možno je dříve oznámiti, musí dávka zapravena býti do nejbližších 48 hodin.

Článek II.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 15. července 1920. Provedení jeho ukládá se ministru vnitra v dohodě s ministrem financí.

Současně pomíjí právo obce pražské vybírat 50% obecní přírážku k dávce ze zábav, jež jí byla

povolena na základě § 1, bod 16., zákona ze dne 6. února 1920, č. 117 Sb. z. a n.

Tusar v. r.

Švehla v. r.	Dr. Hotowetz v. r.
Dr. Engliš v. r.	Johanis v. r.
Dr. Šrobár v. r.	Sonnátg v. r.
Stříbrný v. r.	Habrman v. r.
Dr. Meissner v. r.	Dr. Vrbenský v. r.

Čís. 406.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 24. června 1920

o úpravě výroby a obchodu bavlněným zbožím.

Dle zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

§ 1 nařízení ministra průmyslu, obchodu a živností ze dne 11. ledna 1919, čís. 19 Sb. z. a n., o úpravě výroby a obchodu bavlněným zbožím, se zrušuje.

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Provedení jeho pověřuje se ministr průmyslu, obchodu a živností.

Tusar v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dr. Šrobár v. r.
Habrman v. r.	Dr. Meissner v. r.
Sonnátg v. r.	Stříbrný v. r.
Dr. Hotowetz v. r.	Johanis v. r.
Staněk v. r.	Dr. Vrbenský v. r.

Čís. 407.

Vyhláška ministerstva financí ze dne 16. června 1920,

kteřou se převádějí některé agendy s celní službou nesouvisející z hlavního celního úřadu v Olomouci na berní úřad v Olomouci a zřizuje se odbočka tohoto berního úřadu.

Vzhledem k §u 2, odst. 2., nařízení ministerstva financí ze dne 23. února 1900, č. 36 ř. z., o úředním vtiskování cenných známek kolkových, a k nařízení ministerstva financí ze dne 5. ledna 1902, č. 3 ř. z., vyhláší se, že touto prací (službou signaturní) v Olomouci místo hlavního celního úřadu pověřuje se berní úřad, na nějž zároveň přechází též i skladní a prodejní služba kolková s působností od 1. července 1920.

Současně převádí se agenda potravní daně (boletování, prodej tiskopisů atd.), agenda depo-

sitní a likvidatura, pokud byly dosud obstarávány hlavním celním úřadem v Olomouci, na berní úřad v Olomouci.

Pro tato odvětví berní služby zřizuje se expositura berního úřadu v budově hlavního celního úřadu v Olomouci (městě).

Ministr financí:

Dr. Engliš v. r.

Čís. 408.

**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 24. června 1920,**

kterým se zrušuje, po případě mění nařízení vlády republiky Československé ze dne 9. prosince 1919, č. 646 Sb. z. a n., o zákazu používání vajec k výrobě cukrových výrobků a vaječného koňaku.

Na základě zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

Zákaz používání vajec v cukrárnách, jakož i k výrobě cukrových výrobků se zrušuje.

§ 2.

Podniky cukrářské směji však činiti toliko zásoby vajec odpovídající skutečnému rozsahu dotyčného podniku.

Zásoby naložených vajec musí býti hlášeny okresním úřadům politickým, na Slovensku a v území Podkarpatské Rusi administrativním vrchnostem první instance do 1. srpna 1920.

§ 3.

Výroba a prodej vaječného koňaku se zakazuje.

§ 4.

Rovněž zakazuje se používání čerstvých vajec k účelům technickým, jmenovitě v oboru barvířství a lícárství.

§ 5.

Přestupky tohoto nařízení trestají se dle § 2 zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n.

§ 6.

Ministr pro zásobování lidu pověřuje se provedením tohoto nařízení.

§ 7.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Tusar v. r.

Dr. Beneš v. r.

Habrman v. r.

Sonntág v. r.

Dr. Hotowetz v. r.

Staněk v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Dr. Meissner v. r.

Stříbrný v. r.

Jehanis v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Čís. 409.

**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 25. června 1920,**

kterým se vydávají prozatímní ustanovení o vyklizení místností najatých a pod.

Dle zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

Exekuční soud může na návrh povinného (nájemníka, domovníka, zaměstnance s bezplatným bytem atd.) až na dobu jednoho čtvrtletí odložit exekuci vyklizením najatých nebo používaných místností, nemá-li povinný bez své viny jiné přiměřené náhrady, nebo byl-li povolen odklad vyklizení místnosti, do níž se má povinný stěhovati.

Trvají-li důvody odložení exekuce i po uplynutí lhůty, na kterou byl odklad povolen, může býti na návrh povinného vyklizení odloženo znovu.

Ustanovení odstavce 1. a 2. neplatí, jde-li o vyklizení místností, které jsou v budovách podrobených stavební nebo dozorčí příslušnosti železničních úřadů.

§ 2.

Osobám zaměstnaným v podnicích zemědělských, které používají bezplatného bytu, lze povolit odklad vyklizení celkem nejvýše na stejnou dobu, jako jest smluvena neb obvyklá výpovědní lhůta z námezdního poměru.

§ 3.

Nemá-li ten, kdo byl z dosavadních místností vystěhován, kam by složil své věci, jest povinna obec, ve které se vystěhovávání stalo, nerodně řádně uložit vyklizené věci dříve, nežli jimi vlastník naloží jinak.

Aby mohla obec včas učiniti přiměřená opatření, budiž jí o zamýšleném vyklizení dána zpráva ihned po jeho povolení, nejpозději dva dny před výkonem.

§ 4.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a platí do 30. června 1921.

Provéstí je náleží ministru spravedlnosti, sociální péče a vnitra.

Tusar v. r.

Dr. Meissner v. r.,

jako ministr spravedlnosti a v zastoupení nepřítomného ministra sociální péče.

Dr. Engliš v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Sonntág v. r.

Stříbrný v. r.

Dr. Hotowetz v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Švehla v. r.

Johanis v. r.

Habrman v. r.